

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 60 alineatul (2), a articolului 60 alineatul (3), a articolului 64 alineatul (5) și a articolului 70 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001;
- încălcarea articolului 27 alineatul (4) și a articolului 55 din Regulamentul 2018/625.

Acțiune introdusă la 30 octombrie 2018 – ZS/BEI**(Cauza T-659/18)**

(2019/C 4/54)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamant: ZS (reprezentant: B. Maréchal, avocat)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziilor BEI din 27 septembrie 2017 și din 28 decembrie 2017;
- dispunerea compensării totale a pierderii suferite de reclamant;
- în acest sens, reclamantul solicită ca BEI să fie obligată să îi plătească:
 - 30 000 EUR ca salariu neplătit pentru 42 de zile de concediu anual și 40,5 zile de TSA-A, în total 82,5 zile de concediu;
 - 30 000 EUR reținuți nelegal din sumele datorate pentru plecare;
 - 50 000 EUR reprezentând contribuția de 3 % din salariul anual la regimul suplimentar de asigurare voluntară (RCVP) până la vârsta normală de pensionare;
 - 35 000 EUR în temeiul primelor reclamantului;
 - 15 000 EUR reprezentând daune-interese pentru prejudiciul moral suferit de reclamant;
 - o sumă provizorie de 15 000 EUR reprezentând cheltuieli de judecată;
 - cheltuielile de judecată și orice alte cheltuieli.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că absențele reclamantului nu erau nejustificate și că BEI ar fi trebuit, în orice caz, să reacționeze mai repede, dat fiind că absențele au avut loc într-o perioadă de cinci ani. Astfel de susțineri nu țin seama de acordul încheiat oral între reclamant și pârâtă în ceea ce privește modul de completare a evidenței orelor de muncă. Pe de altă parte, nu există temei juridic pentru ca angajatorul să efectueze o compensare sau o deducere a absențelor pretins nejustificate în raport cu drepturile de concediu ale reclamantului sau cu sumele care îi sunt datorate la plecare.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că neregulile reproșate reclamantului de către pârâtă trebuie calificate drept „acte administrative nelegale”, cum ar fi criticile privind absențe nejustificate, pierderea a 82,5 zile de concediu, fără niciun temei legal, în măsura în care compensarea sau deducerea nu este permisă, deducerea nelegală a absențelor pretins nejustificate din sumele datorate la plecare, care nu includ regimul suplimentar de asigurare voluntară (RCVP), aceste acte fiind cauza directă a unei pierderi și a unui prejudiciu moral suplimentar al reclamantului.

Acțiune introdusă la 8 noiembrie 2018 – VodafoneZiggo Group/Comisia

(Cauza T-660/18)

(2019/C 4/55)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: VodafoneZiggo Group BV (Utrecht, Țările de Jos) (reprezentanți: W. Knibbeler și A. Pliego Selie, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei reclamantei din 30 august 2018 privind cazurile NL/2018/2099 și NL/2018/2100: Piața cu ridicata a produselor de acces fix în Țările de Jos, cu trimitere la C(2018) 5848 final și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată în temeiul articolului 87 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv a costurilor oricărui interveniente.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe aplicarea și interpretarea eronate ale articolelor 7 și 7a din Directiva 2002/21/CE privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) ⁽¹⁾

În această privință, reclamanta susține că decizia atacată prezintă un număr de concluzii esențiale privind proiectul de decizie al autorității naționale de reglementare din Țările de Jos (Decizia WFA din 2018), care sunt calificate drept comentarii, dar care, de fapt, îndeplinesc criteriile pentru concluziile privind îndoielile semnificative. Reclamanta susține de asemenea că fiecare dintre aceste observații privește de fapt, potrivit oricărui standard obiectiv, îndoielile serioase care impun Comisiei desfășurarea unei investigații amănunțite în temeiul articolului 7 alineatul (4) și al articolului 7a alineatul (1) din Directiva-cadru.